

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Pink Marianna Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Pink Marianna ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. február 6. napján kelt 22.P.24.264/2013/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A felperes által le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... portálon ...-án megjelent közleményében valótlanul állította, hogy a felperest felelősség terheli a rasszista gyűlöletgyilkosságokért. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kötelezését elégtételadásra, valamint marasztalását 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak a napjától járó késedelmi kamati megfizetésében.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 forint + áfa, összesen 31.750 forint ügyvédi munkadíjat, míg megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illetéket az állam viseli.

A felperes kereseti kérelmét a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, a 78. § (1)-(2) bekezdésében, a 84. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás, valamint a PK 12. számú állásfoglalásban írtak alapján bírálta el.

Az alperesi védekezés alapján vizsgálta a felperes keresetösségi jogát. E körben megállapította,

hogy a perbeli közlemény címzettje alapvetően ..., a ... szövivője volt, azonban a sérelmezett részlet kifejezetten a felperes tevékenységét minősítette nevének feltüntetésével, ezért a keresetösségi joga kétséget kizáróan fennáll.

A továbbiakban azt állapította meg, hogy - a teljes szövegösszefüggést tekintve - az alperes véleményt fogalmazott meg a körben, hogy politikai ellenfelei, így a ... és a felperesi pártszervezet milyen módon viszonyultak egy bűncselekmény sorozathoz, hogyan ítélték meg az azzal összefüggésben hozott ítéletet, az esetleges állami intézkedéseket vagy azok hiányát. Ebben a kontextusban vetette fel azt, hogy a felperesi ideológiát magukénak valló felfegyverkezett fiatalok letartóztatására került sor a közelmúltban. A felperest akként jellemezte, mint akit nem tevőlegesen, de nyilvánosan hirdetett céljai alapján „...felelősség terheli a rasszista és antiszemita gyűlölet elharapódzásáért, a gyűlöletcselekményekért, köztük a szégyenteljes gyűlöletgyilkosságokért...” A szöveg nyelvtani értelmezése alapján rámutatott arra, hogy az alperes egy felsorolást írt le, melyben megjelölte, hogy mely cselekmények elterjedéséért tartja felelősnek a felperest. A felsorolás nem konkrét cselekményben való felperesi részvételt fejez ki. Politikai, erkölcsi felelősséget említett az alperes, melyet lehet vitatni, de az, mint értékítélet jogsérelmet nem okoz.

A vélemény megalapozottsága tekintetében részletes vizsgálatot nem folytatott le. Megítélése szerint az alperes által csatolt kronológia, a felperesi pártszervezet programja, elnökének megnyilvánulásai, kötődése a ... elnevezésű feloszlott civil szervezethez, e szervezet programjai, fellépései megalapozottá tették azt a vélekedést, hogy ezek az események, kinyilatkoztatások nem a békés egymás mellett élés megteremtését célozták. Az alperes részéről megfogalmazott vélemény a valóságtól nem rugaszkodott el oly mértékben, hogy az a személyhez fűződő jogi sérelem megállapítását megalapozná.

A perköltségviselés körében a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Nem értett egyet azzal az állásponttal, hogy az alperes nem tényt állított, hanem véleményét fogalmazta meg a pártszervezet tevékenységével, nyilatkozataival, megnyilvánulásaival kapcsolatosan. Hivatkozott arra, hogy az első fokon eljáró bíróság is annak igazolására hívta fel az alperest, hogy az általa állított tény a valóságnak megfelel. Az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, az első fokon eljáró bíróság ezt követően mégis érthetetlen módon véleménynek minősítette a sérelmezett közlést, és ez vezetett a kereset elutasításához.

Álláspontja szerint akár tényállításként, akár véleményként értékelhető a kifogásolt közlés, a jogsértés megállapítása nem mellőzhető. Az alperes olyan tényt állított, amelynek igaz vagy hamis volta objektív módon ellenőrizhető, ha pedig valakiről alaptalanul, minden valóságálapot nélkülözve azt állítják, hogy gyilkosságokért felelősséggel tartozik, mindegy, hogy azokat milyen indítékból követik el, a jóhírnév sérelme megvalósul. Ennek megállapítását akkor sem lehet mellőzni, ha a közöltek véleményként értékelendők. A vélemény, bírálat is lehet jogsértő, még közszereplők esetében is, ha abban - akár csak közvetve is - valótlan tényállítás fogalmazódik meg.

A perbeli esetben semmilyen konkrét ténybeli alapja nincs annak, hogy az alperes kormányzása idején elkövetett rasszista indíttatású gyilkosságsorozatért felelőssé lehessen tenni a pártszervezetet, akár csak erkölcsi szinten is, illet az alperes nem tudott igazolni. Minden hasonló jellegű közlés ellentétes az eddig kifejtett tevékenységükkel.

Az alperes nem bizonyította, hogy kifejtett álláspontja valós ténybeli alappal bír. Soha nem volt olyan cselekedete, nyilatkozata, ami arra indított volna bárkit is, hogy emberek életét kioltsa. Az alperesi állítás olyan súlyos, hogy az még véleménynyilvánítás szintjén sem fogalmazható meg nagy nyilvánosság előtt, az pedig köztudomású tényként értékelhető, hogy a jogsértés miatt olyan hátrány érte, ami nem vagyoni kártérítéssel kompenzálандó.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyása mellett érvelt. A perbeli védekezését fenntartva hivatkozott arra, hogy a sérelmezett közlés olyan politikai véleménynyilvánítás, melynek tartalma több pártot érintett. Nyilatkozata nem a konkrét bűncselekményben való felperesi részvételre vonatkozóan fogalmazódott meg, hanem társadalmi, erkölcsi felelősségről beszélt, a közlés csak szövegösszefüggéseiben értelmezhető helyesen.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett, levont jogi következtetéseit osztotta, ezért az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket ismertette, azt a másodfokú bíróság megismételni nem kívánja, azokra csupán visszautal.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében előadottak alapján azt hangsúlyozza, hogy a perben sérelmezett alperesi közlés egyértelműen politikai véleménynyilvánításként értékelhető. Az alperesi nyilatkozat megtételére az a híradás szolgált alapul, mely szerint egy közúti rutinellenőrzés során többek között AK-47-es gépkarabélyt és éleslőszereket találtak egy ...i autóban. A járműben ülő fiatalok a felperesi pártszervezethez kötődtek. Ezt az eseményt használta fel az alperes arra, hogy a felperest érintően kritikai véleményét kifejtse, a következők szerint: „A járműben ülő fiatalok ahhoz a párthoz, a ... köthetők, amely nem kis részben felelős a magyarországi rasszista és antiszemita gyűlölet elharapódzásáért, a gyűlöletcselekményekért, köztük a szégyenteljes gyűlöletgyilkosságokért is és amellyel a ... az ország számos településén szövetségben van.”

A bíróságoknak nem képezi feladatát, hogy a pártok közötti politikai megnyilvánulásokat illetően állást foglaljon, egészen addig, amíg a politikai véleménynyilvánítás keretében történő megnyilvánulások nem tekinthetők teljes mértékben önkényeskedőnek, logikátlanul, alaptalanul vádaskodónak.

Az eredetileg sajtó-helyreigazítási igények elbírálásánál irányadó, de a bírói gyakorlat által a személyiségvédelmi perekben is alkalmazott PK 12. számú állásfoglalás III. pontja értelmében véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

Az alperes politikai állásfoglalás keretében kifejtett bírálata, értékelése nem ad alapot a személyiségi jogsértés megállapítására és a kért jogkövetkezmények alkalmazására, tekintettel arra, hogy az nem tartalmaz meg nem engedett közlési módot. Az alperes - ahogy erre az elsőfokú bíróság helyesen utalt - a jogvitában felsorakoztatta azokat a körülményeket, tényeket, melyekre a bírálatát, kritikai megnyilvánulását alapította. Az alperes levont jogkövetkeztetése a személyiségi jogvédelmet nem alapozta meg.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért köteles az alperes másodfokú perköltségét viselni, melynek meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, és (5) bekezdése alapján mérlegelés eredményeként került sor, figyelemmel a 4/A. § (1) bekezdésének

rendelkezésére is. A felperesi pártszervezet az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja, (2) bekezdése alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján előlegezett fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

, 2015. március 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő